

GAZETA KRAKOWSKA

Nro 72.

Z KRAKOWA DNIA 8. WRZESNIA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Paryża d. 21. Sierpnia.

Przez wyrok pod d. 16 Sierpnia w St. Cloud wydany mianował J. C. K. Mość Kontraadmirala Emerian, dowodzącę eskadry na śródziemnem morzu, wiceadmiralem.

P. Chabrol, referendarz, mianowany jest pod tymże dniem jeneralnym intendentem skarbu Illiryjskich prowincyy na miejscu Barona Bellville, a P. Drusel podprefekt okręgu Ameleo jeneralnym sekretarzem w depart. Lippy.

Onegdaj odprawił J. C. K. Mość radę handlową. Pierwszych dni następującego tygodnia wyiedzie dwor, iak mówią, do Compiegne.

D. 18 przyjął Najiaś. Cesarz i Król otoczony Xiążętami, ministrami, kawalerami wielkiego orza legii honorowey i urzędnikami dworu, w tronowey sali pałacu St. Cloud deputacyą od departamentu Lippy, składającą się z Xiążęcia Looz-Corswaren, prezydenta deputacyi, Barona Korff i P. Buch, Ces. prokuratora, i deputacyą od wysp Jońskich, składającą się z P. Theotoki, z Korfu, prezydenta senatu i deputacyi i 4 innych osób.

Xze Looz i Theotoki, iako na czele tych deputacyi będący, oddali J. C. K. M. adrełsy, na które odpowiedział.

Adrełs deputacyi od depart. Lippy.

Najiaśniejszy Panie! Deputacya od departamentu Lippy, upoważniona łaską W. C. K. Mci do złożenia u podnożka tronu Twego naypokorniejszego hołdu podległości i wdzięczności w imieniu przyłączonego do wielkiego Twoiego państwa ludu, czuje się być przy nakazującey wielkości i potędze pierwszego w świecie Monarchy myślą ożywioną, iż mówi w imieniu potonków dawnych Germanow, których waleczność wstrzymywała długo zapęd orłów Rzymskich, i którzy przez otwartość i rzetelność swojego charakteru i usławiczną przychylność do swoich Monarchow i konstytucyi zasługiwali zawsze na dobre imie. Przejęci uszanowaniem względem wysokich W. C. K. Mość cnot i zaufani w potężnym Jego gieniuszu, który zakreśla losy Europy i szczęście wszystkich swoich poddanych zapewniamy, odważamy się, Najiaśniejszy Panie, w zakład naszej wierności i zupełney naszej przychylności wspomnieć o dobrodziejstwach, które w naszym departamencie z przyłączenia jego mieszkanców do wielkiej rodziny, której W. C. K. Mość oycem, wyniknąć muszą. Gieniusz W. C. K. Mci zgadł iuz nasze potrzeby. Jednostayne i oświecone prawodawstwo zapewni prawo

własności, a prędką sprawiedliwość czuć będzie nad jego utrzymaniem. Wierzący kraiu i pensyonisci, których nie-szczęście wojny wskazało na długie i przykre postrządanie swej należytości, winni swoje szczęście nowemu zaszczytowi poddanych Francuzkich. Nowe goścince i kanały zaprowadzą pomyślność i przemysł w krajach, którym upośledzona od natury ziemia nie wiele sprzyja, i nowi poddani W. C. K. Mci cieszą się nadzieją, iż kiedyś wyrownają w dobrem mieniu dawnym poddanym, iak im dziś wyrownawiają w przychylności do wysokiej osoby W. C. K. Mci. Przez radość, iaką wszędzie urodzenie się Króla Rzymskiego wzniecało, zapewniłeś W. C. K. Mość na nowo byt nasz polityczny. Przyłączając nas do wysokich przeznaczeń państwa Francuzkiego, dajesz nam razem zakład teraźniejszy szczęścia i przyszłej trwałości. Przejęci radością i wdzięcznością za to podwojne dobrodzieństwo, prosimy W. C. K. Mci najpokorniej, abyś raczył przyjąć gorliwe nasze życzenia o długie i szczęśliwe panowanie Twoje, i pozwolił nam złożyć u podnożka tronu Twego hołd najpokorniejszy.

J. C. K. Mość odpowiedział na ten adres iak następuje:

”Mci Panowie Deputowani od departamentu Lippy! Miało Monaster należało do duchownego Xiążęcia; smutny wypadek niewiadomości i przesądu. Byliście bez oyczyny. Opatrzność, która chciała, ażeby tron Karola Wielkiego przywrócić przyłączyła was, równie iak Hollandyą i aneazyckie miała do łona państwa. Od chwili, iak staliście się Francuzami, nie czyni moje serce żadney różnicy między

wami i innymi częściami państwa. Jak tylko mi okoliczności dozwolą, będzie moim najwyższem ukontentowaniem znaleźć się pomiędzy wami.,,

Na adres deputacyi wysp Jońskich, w którym oświadczyła wierność, i że Grecy są jeszcze takimi samymi ludźmi, których wieki po dwóch tysiącach lat w rocznikach nieśmiertelności przez wiek tylko Nayiaś. Cesarza Napoleona zaćmione być mogły, i że gdy nieprzyjaciel stanie przed murami Korfu, całemu okazą światu, iak dalece godnemi są chwalebne zaszczytu być poddanemi Napoleona Wielkiego, odpowiedział J. C. K. Mość:

”Mci Panowie Deputowani wysp Jońskich! Kazałem w waszym krajnie wielkie przedsięwzięć prace. Zgromadziłem tam znaczną liczbę wojska i wszelkiego rodzaju potrzeby wojenne. Nie żatuję wydatków, które Korfu moiemu zrządziło skarbowi; jest bowiem kluczem do morza Adryatyckiego. Nigdy nie odłapię tych wysp, które przy przewadze nieprzyjaciela na morzu dostały się w moc jego. W Indyi, w Ameryce i na środziemnym morzu, co jest i było Francuzkim, będzie zawsze. Zdobyte przez nieprzyjaciela wyspy przez zmienne szczęście wojny, powrócą do Francyi przez wypadki wojny lub przez pokoy. Poczytałbym za niezmażaną plamę w chwale mego panowania, gdybym choć na jednego Francuza odłąpienie zezwolił.,,

Oycowie koncilium zebrali się d. 19 do swojego prezesa Kardynała Fesch.

D. 15 Sierpnia w dniu urodzin Cesarza w Antwerpii spuszczone z warsztatu zosiął nowy liniowy okręt Trajan.

Senator Boifsy d'Anglas mianowany

został wielkim officerem legii honorowej, a syn jego prefekt departamentu Charente baronem państwa i członkiem legii honorowej.

Biskup Feltryjski, jeden z oyców kościoła, tchnięty paraliżem został, i mała jest nadzieja żeby do zdrowia przyszedł.

Monitor zawiera następujący artykuł od brzegów Elby pod d. 6 Sierpnia:

Pomimo ustawicznego krążenia Anglików po morzu Bałtyckim, żegluga podbrzeżna idzie pomyślnie i przychodzą często kupieckie okręty do portów północnych Niemiec i Pruskich z różnemi płodami północy. Okręty te trzymają się brzegów i zawijają do którego bądź z portów lub udają się pod zastonę nadbrzeżnych baterii, iak tylko postrzegą nieprzyjacielski okręt. Anglicy wiele sobie zadają trudności dla przeszkodzenia temu handlowi, ale dotąd daremnie. Wielka Angielska flota jeszcze na Bałtyckie morze nie przybyła, i ciężko żeby się tam utrzymać mogła, bo znikąd, z powodu przedsięwziętych środków w wszystkich nad morzem Bałtyckim leżących kraiach, nie doflanie żywności.

Dnia 23 Sierpnia. — Dzisiejszy Monitor umieścić następujący artykuł

Z Tulonu d. 14. Sierpnia.

D. 7 b. m. krążąca przed tym portem Angielska eskadra z 15 liniowych okrętów, pomiędzy któremi 4 trzech pokładowe, 3 o 80, a 8 o 74 działach, wielu fregat i korwet złożona, popłynęła o 5 pod wieczór do zatoki Hyeres i stanęła o podał od baterii na kotwicach, zostawwszy przed przylądkiem Sicie jeden liniowy okręt i kilka fregat. Gdy mała ta e-

skadra przeszkadzać mogła podbrzeżnej żegludze, wyszedł zatem Wiceadmiral Emerian d. 8 równo z świtem z 12 liniowymi okrętami J. C. K. Mei i zma fregatami pod żagle. Pomimo mocnego północnego wiatru uszedł 8 mil na morze, odpędził nieprzyjacielskie okręty z pod przylądka Sicie i czynił w obecności nieprzyjacielskiej floty przez cały dzień obroty, z których niektóre tylko okręty kotwice podniosły dla uważania iego poruszeń. W czasie tych obrotów będące pod brzegami statki udawały się na miejsca swojego przeznaczenia. Od 9 do 10go nic ważnego nie zaszło. D. 11 postawiła się Angielska flota, która dotąd w nieporządku stała, w trzech kolonnach. D. 12 w południe dała kilkanaście razy ognia, iak się domyślamy, obchodząc urodziny Xcia Rejenta. W tymże dniu zbliżyło się kilka okrętów nieprzyjacielskich dla uważania Tulonu. Wiceadmiral udał się z liniowymi okrętami Boreas, Ajax, Wrocław, Ulm, Donay i 2 fregatami pod żagle i odpędził nieprzyjacielskie okręty, które poszły pod wiatr dla zbliżenia się do swej eskadry. Dywizya Francuzka powróciła w ten czas dopiero do portu, gdy kupieckie okręty stanęły pod brzegami. — Wczoray o godzinie 6 z rana słyszano tu z dział wystrzały od zatoki Hyeres. Angielska eskadra udała się pod żagle. Niektóre iey okręty zbliżyły się do baterii przy Medes, które dały do nich ognia, na który one odpowiedziały. Strzelanie między temi bateriami i 3 Angielskimi większemi okrętami liniowymi trwało kilka minut; przy czem mieliśmy 3 lekko ranionych ludzi; lecz nieprzyjacielskie okręty zaraz się oddaliły. Na to strzelanie udał się Wicead-

miral na okręcie Magnanim, który stał na przedporciu, na morze, dla rozpoznania tem prędzej poruszeń nieprzyjaciela. Za nim poszło 12 liniowych okrętów i 3 fregaty. Angielska flota zaięta znowu kołowicowe swoje miejsce i kilka tylko liniowych okrętów zollawiła pod żaglami, które eskadra J. C. K. Mci daleko na morze odpędziła. Czyniła oraz przez cały dzień obroty, a w wieczor powrociła do portu. Mieszkańcom nadbrzeżnym wystawiają te eskadry, które od 6 dni widzą, wspaniałe widoki. Czynność eskadry Francuzkiej wszystkich zachwyca. Nieprzyjaciel zdaje się chcieć zlustrować okoliczne wody; lecz Kontraadmiral l'Hermit, prefekt morski portu tutejszego, wysłał lekkie statki do wysp dla zwrocenia okrętów, jeżeli które poważały się wyjść na morze.

P. Bouward, członek instytutu, uważał między godziną 3 i 4tą z rana kometę, która d. 25 Maia widziana była przez P. Flaugergues w Viviers.

Instytut narodowy obrał na miejsce zmarłego Esmenard P. Lacretelle, autora historyi Francuzkiej wieku 18go, a na miejsce zmarłego Lanjow, P. Etienne, autora wielu sztuk dramatycznych, członkami swoimi

Z Wiednia d. 28. Sierpnia.

Najbliżni Cesarstwo poiechali d. 24 żłetniego zamku Laxenburg do Schlossof, gdzie przybędzie deputacya, zapraszająca N. Cesarza na seym Węgierski do Prezburga.

Minister stanu, konferencyyny i kierujący wydziałem związków zagranicznych, Hrabia Metternich - Winneburg, poiechał dzisiejszey nocy do Prezburga.

Z Prezburga d. 27. Sierpnia.

Arcy Xze Palatyn Węgierski przyjechał tu d. 24 b. m. w wieczor dla otworenia seymu. Nazajutrz rano poiechał do obozu przy Ziegelöfen, dla obeyrzenia stojącego tam pięknego pułku kirysferow Cesarza.

Deputowani na seym od szlachty i miast ziechali już tu powiększey części.

Oprocz pięknego pułku kirysferow Cesarza, przybył ieszcze do okolic miasta naszego w przeszłym tygodniu pułk kirysferow Xcia Lichtensteina. Za nim przybył do obozu Ziegelöfen d. 25 b. m. oddział pułku pieszego Straucha. Tegoż dnia przybył tu oddział Węgierskiej szlacheckiej gwardyi. Dla czynienia służby pod czas seymu weszły do naszego miasta trzy bataliony grenadyerow; 1wszy z pułkow: W. Xcia Wirzburskiego, Kaunitza i W. Koloredo; drugi z pułkow: Cesarza, Lichtensteina i J. Koloredo; trzeci batalion z pułkow- Reiskiego, Wirtemberga i Lindennau, złożony.

Nieprzewidziane okoliczności spóźniły przybycie tu Fizykw Männer i Kraskowicza; lecz przybędą pewnie w tym tygodniu i d. 8 Września odprawią powietrzną podróż.

Z Konstantynopola d. 25. Lipca.

Następujące urzędowe doniesienie z obozu W. Wezyra nadesłane o wzięciu Ruszuka i zaszły tam bitwie ogłoszone tu zollato:

" Wiadome każdemu są dotychczasowe usiłowania wysokiey Porty do odzyskania miast, twierdz i prowincyy, które dostały się w moc Rofsyanow, poprzyjętych nieprzyjaciół wiary i Ottomańskiego państwa; wiadomo jest, iż uzbrojenia na

tego rocznią kampanią daleko są większe, niżeli w poprzedzających latach; wiadomo niemniej, iż w roku przeszłym, gdy Rosyianie w znaczney sile oblegali Ruszczuk i przez półczwarta miesiąca nieustannie potężnie do niego strzelali, dowódca tego miastka, Bośniak-aga, po morderczem oblężeniu przez niedostatki tylko żywności z niego ustąpił i na mocy chwalebney kapitulacyi z honorami woyskowemi, bronią i bagażami wyciągnął. Mianowanie nowego W. Wezyra ożywiło woysko i natchnęło nową odwagą i walecznością wszystkich prawowiernych. Widzi one już uwieńczone swoje ułtowania do oswobodzenia zajętych przez nieprzyjaciół wiary twierdzy; bo cały prawy brzeg Dunaju od uścia jego przy Sulina aż do Silistryi jest od Rosyjanow wciągu tej kampanii oswobodzony, i Silistryja szturmem odzyskana. Po pierwszych tych korzyściach wypadało wydrzeć także nieprzyjacielowi Ruszczuk; tym końcem postąpiły Tureckie woyska naprzód do Kadikoi, niedaleko od tej twierdzy leżącego miejsca, gdzie dowódca przedniej straży, Karli Ali-basza, uderzył na Rosyjanow, pobił ich i do odwrotu przymusił. Po tem pobiciu cofnęli się Rosyianie w nieładzie do szanców, które przy Sary Bayr o ćwierć mili od Ruszczuka usypali i bardziej się tam jeszcze oszańcowali, oczekując nieszczęścia, które im groziło. Po trzech dniach uderzono na nowo na nich. Wely-basza, syn Tepelendeli Ali-baszy, tudzież Begler-bey i kilku innych generałów znajdowali się na czele prawego skrzydła; lewem dowodził wspomniany wyżej Karli Ali-basza, syn Ciaparzade Gelaeddin-baszy, i inni generałowie, a środkiem W. Wezyr i jenerałissimi nayłaskawszego naszego Pana. Jak tylko pomknął się środek naprzód, stał się ogień powszechnym na całej linii obu woysk; rzeź była okropna; nakoniec po siedmiodzinney walce, gdy Rosyianie wiele utracili ludzi i nie mogli się dłużej odwadze i natarczywości woyska Otomańskiego oprzeć, ustąpili z placu boju. Zwycięzkie nasze woysko zdobyło bardzo wiele koni, bydła i bagażow, a Rosyianie wpakowali się w wielkim nieporządku do Ruszczuka. Pomimo ogromnych szanców, które nieprzyjaciel na około porobił, posłanowił W. Wezyr, którego chorągwie poprzedza zwycięztwo, d. 13 miesiąca Gemastul-Akhyr (9 Lipca) z Wezyrami, Begler-bejami i innemi naczelnikami woysk pod jego rozkazami będącemi postąpić z całym woyskiem przeciw Ruszczukowi; opasał tę twierdzę od strony lądu, stanął na przeciwko nieprzyjaciela, kazał batterye usypać i strzelać kulami i bombami do nieprzyjacielskich szanców. Nic nie potrafiło zrazić odwagi W. Wezyra. Trzy razy przypuszczony był szturm do Ruszczuka, ale warownie jego były zamocne. Tym czasem widząc Rosyianie, że nie potrafią oprzeć się czwartemu szturmowi, opuścili w pocy z wielkim pośpiechem Ruszczuk i udali się na lewy brzeg Dunaju do Giurgewy. Jak tylko dowiedzieli się waleczni Ottomanie o ustąpieniu Rosyjanow, w wpadli zaraz do twierdzy i opanowali ją. Tak więc Tureckie woysko pod opieką Naywyższego (który jest naywiększą potęgą) i pod dzielną pomocą przesławnego Proroka dało nayświatniejsze dowody wale zności i mężstwa przeciw 40 tyś. cznemu woysku, które naczelnym Jen. Rosyjski Kutuzow na lewy brzeg Dunaju prze-

prowadził i przeciw ogromnej fali, którą Rofsyanie przed Ruszczukiem postawili. Działa, wozy prochowe, wiele jeńców, odcięte głowy dostały nam się w ręce. Jeden z najlepszych jeneratów Rofsyjskich zabity został. Ruszczuk znajduje się dzięki Najwyższemu znowu w naszych rękach. Ottomańskie wojska poczyniły w różnych tych bitwach nie tylko bogate zdobycze, ale nadto zabrały bardzo wiele żywności, które nieprzyjaciel w Ruszczuku przysposobił. W. Wezyr dał mężstwu i waleczności Wezyrow, Begler-bejow i innych pod jego rozkazami będących dowodzców największe pochwały i poleca ich łasce W. Sultana, ażeby Ocean łask i nagrod najłaskawszego naszego Pana był dla nich w poruszeniu. (Dotąd zachodzi osnowa nadeszłego pod d. 18 Lipca do tutejszey folicy doniesienia W. Wezyra.)

Podług późniejszych doniesień zburzony został Tureckimi działami zrobiony przez nieprzyjaciela na Dunaju most pływający; kula padła w przewożoną właśnie przez ten most prochownicę i spaliła jedną jego połowę, a druga dostała się w ręce Turkow, którzy ją w całości pod swoy brzeg przyciągnęli. Z Widyny znajdowało się wiele łatkw w drodze i czyniono przygotowania do przepłynięcia się w tych dniach za Dunaj dla uderzenia na Giurgewo. Słowem pochlebiamy sobie, że za pomocą Najwyższego i za wstawiennictwem świetnej i szczęśliwej gwiazdy najłaskawszego naszego Pana, uzyskane dotąd korzyści, są tylko poprzednikiem ważniejszych zwycięstw; bo ufając w pomocy Boskiej, (o którą błagamy) w ogromne uzbrojenie i dzielne środki, które przedsięwzięte zostały, spodziewamy się

uderzyć całą siłą na nieprzyjaciela wiary, wyrzucić mu wszystkie miasta, twierdze i prowincye, które podbił, i pamiętać w krotce wyrzucić na niego ziemię. „

Dla obchodzenia w dobroczynnym sposobie dla ubogiej klasy ludu odniesionego przez oręż Turecki zwycięstwa, zamiaść z wytkniętych wystrzałów radości, zniżył W. Sultán za nadejściem powyższego urzędowego doniesienia o czwartą część cenę chleba.

Zaraz po wzięciu Ruszczuka rozkazał W. Wezyr zprowadzić będące w Widynie pontony, i zdać się chcieć niezwłocznie przepłynąć na lewy brzeg Dunaju i przemieścić tam plac boju.

Dziesięć tysięcy wojska Ajana Seteskiego Isma'la-beja, które dotąd w okolicy Łowczy stało, odebrało rozkaz postąpienia ku Widynowi, ażeby z tej strony wstrzymać zapędy Serwianow.

Nowy W. Wezyr poczynił niektóre odmiany w obozowem swoim ministerium.

Przeszły W. Wezyr Jusuf-basza, który po swoim złożeniu oddał się do Demotika, wpadł teraz w niełaskę i znacznie jego dobra skonfiskowane zostały na rzecz rządu, a on skazany jest na wygnanie na wyspę Rodus.

Z Londynu d. 16. Sierpnia.

(Z Monitora i z Dziennika państwa.)

Zapewniają, iż doniesienia lekarzow o chorobie Króla, tyczą się tylko stanu umysłu. Wczorajsze i dzisiejsze doniesienia jednakowo brzmią, iż w znakach choroby żadna nie nastąpiła odmiana.

Z Kadyxu oczekujemy ważnych doniesień. Od początku wojny było to miastem siedliskiem zdrady. Nieprzyjacielskim

ajentom udało się zjednać sobie przyślep do znakomitych osob i niektóre z nich wciągnęli do wiarołomnych swoich intryg. Za ich radą postąpił Soult z posiłkami pod Kadyx; ale że to miało ma przeszło 20,000 woyska załoga, spodziewać się zatem należy, iż atak nieprzyjaciela odparty zostanie. Smutną jednak jest rzeczą, iż rząd Hiszpański nie zdaje się mieć dosyć mocy do wypędzenia tych zdrajców i ich spółników z Kadyxu, którzy dostatecznie są znanemi.

Do Portsmouthu przyplynęły między innymi z Portugalii 2gi batalion niemieckiego pułku i 2gi batalion 48 pułku i poszły do koszar w Hulsea. Bitwa pod Albuhera była 5ta główna, w której znajdował się 48my pułk. Zabrani już był w tej bitwie cały w niewolę, ale odbity go 3 i 4ty pułk dragonii i jeden pułk jazdy Hiszpańskiej. Utracił swoje chorągwie; odpłynął z Portsmouthu w 900 ludzi, a powrócił za ledwo w 30 zdalnych do służby.

Pod Lordem Wellington, który jest polowym marszałkiem woyska Portugalskiego i jenerałem kapitanem woyska Hiszpańskiego, dowodzi drugi w porządku Jenerał porucznik Graham. Marszałek Beresford jest naczelnym jenerałem woyska Portugalskiego, ale bez oznaczonego miejsca. Jazdą dowodzą Jenerałowie porucznicy Kotton i Erskine, a 8 dywizjami piechoty Jenerałowie porucznicy Spencer i Hill; Jenerałowie majorowie Stewart, Picton, Cole, Duncop, Campbell, Houston i Craufurd.

Wicekról Montevideo Elio oświadczył w odezwie swojej w imieniu rejencji, iż osoby wspierające rewolucyjny rząd w Euenos Ayres i poważające się targnąć na świętą chorągiew Króla Hiszpańskiego, karane

będą jako zdrajcy oyczyzny.

Katolicy Irlandzcy postanowili znówu podać prozbę parlamentowi o zniesienie praw, które ich uciemniają, i wybrać deputowanych do iey ułożenia. Uwiadomiony o tem Sekretarz stanu w Irlandyi, P. Pole, przestrzegł Lorda Fingall, prezesa wydziału katolickiego, iż ten krok Katolików uważa za nieprawny; lecz gdy Lord Fingall zapytał się P. Pole, czyli ma o tem doniesić wydziałowi, prosił go, aby się wstrzymał aż do powrotu gońca z Londynu, który wolał Xcia Rejenta w tej mierze przywiezie. Tym czasem zgromadził się wydział i wybrał deputowanych. P. Pole kazał potem kilku z tych deputowanych aresztować, co wielkie wrazenie w Dublinie sprawiło. Mowią, iż z tego powodu zgromadzi się jutro w Dublinie tajna rada.

Onegdaj o godzinie wpół do trzeciej odprawiła się gabinetowa rada w domu Ministra do spraw zagranicznych, Margrabi Wellesleja. Trwała aż do godziny 3ciej i była nazajutrz znówu na tę godzinę naznaczoną. Domyślają się, iż polityka stałego ładu była celem tych naradzeń. Członki zasiadające na tej radzie zjechały ze wsiow, dokąd po wczorayszem posiedzeniu odjechały, skąd wnoszą, że ukończyły się naradzenia.

Zapewniają, iż Lord Wellington żąda nietylko zastąpienia ubytku w jego woysku, ale znacznego powiększenia.

Do Plimutu przybył z Lizbony przewozowy okręt z choremi i ranionymi. Wypłynął on d. 1 Sierpnia z innymi przewozowymi statkami z Tagu, ale nie przywiozł innych wiadomości, jak tylko, że zaraziła gorączka okropnie grawsuie w Lizbonie i po innych Portugalskich miastach, których mieszkańcy w największy pograżeni są

zawsze nędzy.

P. Powell, sekretarz Amerykańskiego poselstwa, popłynął do swego kraju, dokąd wiezie listy. — P. Pinkney, były tu poseł zjednoczonych stanów, stanął już w Wasingtonie, równie iak nasz poseł, P. Foster.

D. 17. Sierpnia. — Z radością dowiadujemy się, że J. K. Mość odzyskał dawny apetyt; lecz dodają, że okoliczność ta zwiększy paroxysmy pomieszania umysłu: co nas znowu w smutek wprowadza. Doniesienie dzisiejsze wyraża tylko w ogólności, iż J. K. Mość znajduje się w takim samym stanie, iak znajdował się przed kilku dniami.

Odebraliśmy listy z Wenezuela i Karakas. Te donoszą o postępie rewolucyi, iako też o ugruntowaniu nowych władz prawodawczych i rządowych. Różniące się prowincye zbliżają się do siebie. Hiszpanie sprzeciwiający się nowemu porządkowi rzeczy przymuszonymi zostali do ucieczki.

Dziennik Goniec zawiera list następujący od officera na eskadrze Admirała Jozefa Jorke:

„Nakoniec uzyskaliśmy wiatr pomyślny i zrozpuszczonemi żaglami płyniemy do Ameryki. Rozszerzamy naszą linią, ile tylko możemy i odpędzamy wszystko co natrafimy. Czas obiawi nam w krótcie czyli Ameryka lub inna okolica jest naszym przeznaczeniem. „

Z Madrytu d. 22. Lipca.

Prowincya Gwadalaxara, która tak długo była miejscem wojny, jest teraz spokojną i zupełnie od rokoszanow Empecinada oswobodzoną. Herszt ten wpadł w niełaskę u junty rokoszanow, która zastąpić go kazała Margrabi Zayas. O-

soby znaiące oflatniego, wiedząc, iż żadnych talentow woyskowych nie posiada. Wybor ten okazuje kłopot junty względem doboru dowodzcow. Mieszkańcy miasta Cestro del Rio w rządztwie (Korduby, poszli razem przeciw kupie łotrow, która pokazała się przed ich bramami, i póty ją ścigali, póki iey nie wytępli lub nie zabrali.

Dnia 30. Lipca — Naczelnik szwadronu lekkiey konnicy Welfalskiey, Plelsen, rozpędził kupę herszta Villagarcia. Droga od Tarrelagona była trupami i ranionemi okryta.

Król zlecił Ministrowi wewnętrznemu, Margrabi Almenara, udać się do prowincyj Manchy i Toledo. W czasie iego niebytności minister sprawiedliwości zawiadywać będzie iego wydziałem.

W Londynie wychodzi dziennik pod tytułem: *Hiszpanie*, z którego rzekome stan (Kortes) w Kadyxie, bardzo są niekontente, ponieważ pisany będąc pod wtywem Londyńskiego gabinetu, zawiera w sobie same tylko skargi przeciw niezdatności stanow, i zamiast umocnienia ducha na półwyspiu i w osadach, stara się oflatnie od m. czerzyńskiego kraju oderwać.

Z Tryestu d. 5. Sierpnia.

Nowy gościniec z Salonichi do tutejszego miasta otworzony już przez Bosnią został i okryty jest karawanami. Na początku miesiąca Maia wyszły pierwsze karawany z bawełną z Salonichi. Odbyły podróż do Tryestu, nie rachując 10 dni kwarantany, w 60dniach. Na nocleg pobierane są w Bosnii szafasze, w których konie i bawełna od deszczow są zasłaniane. Z tego powodu przychodzi tu bawełna dobrze zachowana.

D O D A T E K

D O N r o 72.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 8. WRZESNIA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Gdańska d. 9. Sierpnia.

Dziś oznajmiono senatowi; 1) Ze przy ładowaniu drzewa do budowy, smoły, konopi, płocien nie będzie żadna opłata pobierana. 2) Ze od pszenicy płacone będzie od beczki 20 fr., a od żyta i innego gatunku zboża po 10 fr. 3) Ze każdy może na iaki chce ładować okręt. 4) Ze żaden okręt nie jest obowiązany udawać się do Francyi. 5) Ze wszelkie gatunki towarów, wyjąwszy Angielskie, przywożone bydź mogą na powrot. Te rozporządzenia służą dla Hamburga, Lubeki, Meklenburga i Pomeranii.

Z Gutenburga d. 10. Sierpnia.

Wczoray skonfiskowano tu znowu 13 wołów dla eskadry Angielskiej przeznaczonych.

Z Augszburga d. 16. Sierpnia.

Onegdaj przybyło tu kilka sztafet do tutejszych bankierów z Wiednia.

Przed kilku dniami upadł w Allgau w Tyrolu wielki śnieg.

Mowią o zajęciu na skarb w Bawaryi handlu tabaczkki, który ma bydź prywatnemu bogaczowi w arędę puszczoney.

W królestwie Wirtemberskim, a mianowicie około Heilbronn zakupuia wiele zboża.

Z Salzburga piszą pod d. 11 Sierpnia,

iż w okolicach Roseneggers 'widać na iednychże winnych pniakach razem doyrzałe jagody i nowy kwiat.

Z Hermanstadt d. 13. Sierpnia.

Do 3 b. m. nie zaszło nic ważnego między obu stronami nad Dunaiem wojskami. Główna kwatera Rofsyyaska znajduje się ciągle w Giurgewo.

Przy Nikopolis usypali Turcy wielkie batterye, z których do Turno strzelają.

W okolicach Widynu zgromadza się znaczna siła Turecka, która ściga uwagę Serwiiianów.

W Bukareście rewidowała policya d. 31 Lipca wszystkich wesołujących pieniądźmi. Obwiniano ich, iż wywożą srebrne pieniądze za granicę, przez co okazuje się wielki niedostatek monety. Za czerwony złoty, który podług uftaw idzie 12 piastrow, za ledwo dostać można 11.

Z Peterzburga d. 13. Sierpnia.

Nayiaś. Imperator mianował na mieyscu naczelnego Jenerała Tormalsow Jenerała porucznika, Margrabię Paulucci, wielkorządzcą Georgii i naczelnym jenerałem będącego tam Rofsyyaskiego woyska.

Gruzińska Carowna Tamara, córka Carewicza Julon Iraklijewicza, mianowaną została d. 20 Lipca damą dworską przy Imperatorowej. Tegoż dnia oddane zostały

ty znaki małego krzyża orderu S. Katarzyny Gruzińskim Carownom: Salomei, małżonce Carewicza Julona; Annie, małżonce Carewicza Parnaosa; Helenie, małżonce Carewicza Teimuras i Katarzynie; córce Cara Irakli, wdowie po Xciu Czekaiewie.

Z Rzymu d. 3. Sierpnia.

Kto Rzymu, 2go miała państwa Francuzkiego od 3 lat nie widział, znalazłby zażłanowienia godną odmianę. Forum, okolice około kapitolium i wszystkie inne około pomników przepychu i wspaniałości dawnych Rzymian przybrały wcale nową i przyjemną postać. Rozbierane są klasztorzy i domy i na ich miejscu powstają przechadzki i inne przyjemne zakłady. Gruz, który od wieków szpecił publiczne miejsca jest uprzętniony. Na pustykach dawniej i nie uprawnych okolicach Rzymu powstają ogrody, plantacje bawełny i wiejskie domki. Miało dostać piękny rynek zbożowy, nowe jatki, i t. d. Na rok przyszły naznaczone jeszcze są inne upiększenia. Wszystko to winien Rzym Napoleonowi Wielkiemu.

Onegdaj otworzony tu uroczysto został konsyrtor Izraelski. Naywyższy rabin po złożeniu z swą bracią przepisany przysięgi na tablice praw, miał w obecności władz publicznych następującą mowę: —" Naywiększy z proroków Izaiasz przepowiedział ludowi Izraelskiemu Cyrusa, któremu Bóg wolność jego powierzy. Cyrus przyszedł na świat, a mądrość, miecz

ogniły Boga, uczynił go pierwszym Monarchą w świecie. Przez niego lud wybrany odzyskał wolność. Za naszych czasów Wszechmocny Pan obdarzył świat nowym Cyrusem. Jest on Monarchą Monarchów, potężny, niezwyciężony, wybrany, wielki, mocny; jest oycem swego ludu i przywrocicielem kościoła. Jest on tem wielkim drzewem, októrym Prorok Daniel mówi, iż rozkrzewi swe gałęzie, pod któremi niezliczeni jego poddani cień znajdą. Dzwala chętnie synom Izraela byź uczestnikami sławy wojsk jego. Chwała Bogu Izraela! Chwała jego wybranemu!,, — Na końcu odmówił naywyższy rabin psalm 71wszy; drugi zaś rabin modlitwy za Cesarza, Cesarzową i Króla Rzymskiego, a zawsze radosne okrzyki rozlegały się po synagodze.

Od brzegów Menu d. 20. Sierpnia.

Królewsko - Westfalski, Jenerał Girard, oddał d. 15 b. m. W. Xciu Badeńskiemu nowy list wierzytelny. Rosyyski poseł, Baron Maltiz, miał d. 12 u tegoż W. Xcia wstępłą audyencyą.

W uroczystość Napoleona d. 15 Sierpnia ochrzczoneą została w Karlsruhe Xiężniczka, którą W. Xzna Badeńska d. 5 Czerwca na świat wydała. Otrzymała na chrzcie imiona Ludwika Amalii Stefania. W wieczor całe miasto było oświecone.

W Królestwie Wirtemberskim przepisany został nowy porządek stopniów.

W. Xże Wirzburksi powrócił z Wiednia do swojego państwa.

D O N I E S I E N I A.

Sąd Pokoju Powiatu Szkalbimirskiego w Departamencie Krakowskim, przychylając się do proźby Maryanny z Nowickich Wroniny, teraz w wsi Małoszowie Powiecie Szkalbimirskim Departamencie Krakowskim, przed ym zaś w wsi Tomice Cyrkule Myślenickim kraiu Auftryackim mieszkająca, pod dniem 28 Lipca b. r. oto podaney, ażeby mąż sey Marcin Wrona z wsi Więprza Cyrkułu Myślenickiego rodem (ktora

w roku 1793 za kantonieję do regimentu Xcia Wirtemberg wydanym został) do dania wiadomości o życiu swoim był przez publiczny edykt przypozwanym. — Onegoż niniejszym wzywa, ażeby w przeciągu dni czterechset od dnia dzisiejszego rachując, w mieście Powiatowym Szkalbimierzu osobiście stawiał się, lub też w tymże terminie o życiu swoim niewątpliwą dał wiadomość, gdyż po upłynionym tym nadaremnie czasie, na fundamencie świadectwa od zwierzchności Dominikalney Państwa Tomice dnia 25 Czerwca r. b. wydanego, za umarłego uważanym zostanie, i tym samym żona jego Maryanna z Nowickich Wronina w nowe wniść związku małżeństwa starać się będzie. — Dan w Szkalbimierzu d. 1 Sierpnia 1811 roku.

Xawery Hrabia Poninński, Sędzia Pokoju.

Teodor Kawecki, Pisarz Sądu Pokoju.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż ponieważ JW. Maryanna z Siemońskich Rupniewska summy 13,745 złp. 6 gr. wraz z prowizją przypadającą na d. 24 Czerwca r. b. wypłacić się mająca, z mocy ugody w Sądzie Pokoju Powiatu Kieleckiego W. Janowi Mrozińskiemu dotąd nie zapłaciła, zaczęłam zajęte przez niżej podpisanego ruchomości, iako to: pszenica, żyto, jęczmień, owies, groch, siano, konie, kareta, przez publiczną licytacją na dniu 23 Września r. b. o godzinie 10tej rannej w mieście Stopnicy za gotową srebrną monetę wlicęcy dającemu sprzedane zostaną.

W Stopnicy dnia 23 Sierpnia 1811 roku.

J. Krakowski, Burgrabia Sądowy Ptu Stopnickiego: Dptu Krakowskiego.

Sędzia Trybunatu Cywilnego Pierwszej Instancji Departamentu Krakowskiego, do pertraktowania krydy Pawła Schöna delegowany niniejszymi do publicznej podać wiadomości: że na mocy rezolucji Trybunatu ddo 25 Czerwca r. b. do Nru 3053 wydanej, licytacja przygotowawcza kamienicy w rysku Krakowskim pod Nrm 237 stojącej, dawniej Hetmańska zwanej, a teraz do rzeczoney małsy krydalney należącej, na dniu 4 Października r. b. o godzinie 4tej po południu tu w domu Trybunatu podług formalności prawami przepisanych przedsięwzięta będzie. — O cenie pierwszego wywołania, iak i o warunkach licytacji przez Deputacją i Administratora utożonych, każdy w kancelaryi Trybunatu przeyrzeć może. W Krakowie d. 15 Lipca 1811.

Michał Gostkowski.

K. Strzeliński, Podpisarz.

Wydział Policji Poprawczej obwołu Jędrzejowskiego podaje niniejszym do publicznej wiadomości, iż w depozycie Sądu tutejszego rozmaite rzeczy przez Cyganów w r. ku przeszłym skradzione i od tychże odebrane iako to: sukmana chłopska, obrus stary, poszwa drelichowa w kratkę, druga z grzebnego płotna, chustki dwie, jedna biała z czarnemi kraiami, druga czarna jedwabna, i kilka kawałkow płotna lnianego i konopnego są zachowane. Wszyscy więc właściciele podobnych rzeczy skradzionych wzywają się, ażeby się w przeciągu roku jednego do tutejszego Sądu zgłosili i prawo swoje do tych rzeczy udowodnili; gdyż w przeciwnym razie rzeczy sprzedane, i pieniądze za takowe zebrane w depozycie Sądowym złożone, po upłynionym zaś przedawnienia terminie skarbowi publicznemu podług §. 519 Ust. Krym. części I. przyznane zostaną. W Jędrzejowie d. 7 Sierpnia 1811.

(Pod.) *Felix Piotrowski.*

Griller.

Billard nowy z bilami i laskami pod Nrm. 44 na ulicy Stolarskiej jest do sprzedania każdego czasu za pomierną cenę.

Dnia 18 Września r. b. o godzinie 9tej przed południem licytacja zboża w sнопie, we wsi Buku w Powiecie Olkuskim. Departamencie Krakowskim leżącej w połowie do małoletnich successorow ś. p. Wincentego Lipskiego, należącej, zajętego z mocy Wyroku Wysokiego Trybunatu C. P. I. D. Krak. dnia 23 Kwietnia r. b. zapadłego, na zaspokoienie dęgu 9302 zł. pol. gr. 10 od tychże successorow ś. p. Wincentego Lip-

skiego, Ur. Antoniemu Miłkowskiemu należącego się odprawić się będzie.

Dan w Buku d. 24 Sierpnia 1811.

Jan Kanty Kowalski B. T. C. P. I. D. K.

Niżej podpisany do spraw inassy kredalney W. niegdy Andrzeia Szlaskiego Sądowny zastępca stosownie do zalecenia Trybunału Cywilnego pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego wydziału drugiego pod dniem 29 Lipca r. b. do liczby 4079 następujonego wzywa powrotnie wierzycieli pomienioney masy kredalney, iako to: JW. Joachima Hrabiego Tarnowskiego, sukcesorow W. niegdy Rozalii Wielogłowskiej, W. Zofią z Reiw Szlaską, W. Jozefa Rupniewskiego, Plebana kościoła w Chechle, W. Karola Bakiewicza, sukcesorow Jana Barankiewicza, wdowę z Bieniawskich Barankiewiczową, W. Wiktoryna Louiewskiego, przełożonego domu Xięży wysłużonych w Krakowie, oraz Panien pod tytułem S. Norberta i Plebana kościoła w Czelaździ, aby w dniu 16 Września r. b. o godzinie 4 po południu w Krakowie domu Sądowym pod liczbą 106 na Kommissyą osobiście lub przez umocowanych celem przedstawienia monitow swych, iakie przeciwko rachunkom W. Administratora Gaudentego Wilkoszewskiego mieć będą, a razem wyboru Deputata na miejsce zmarłej W. Wielogłowskiej niezawodnie stawia się, inaczey skutki zopóźnienia wynikłe sobie sami przypisać będą winni.

Hiacynth, Bienkiewicz.

Podpisarz Trybunału Cywilnego pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego wiadomo czyni niniejszym, iż posesysya we wsi Dębniakach na przeciw przedmieściu Zwierzynca nad Wisłą, pod Nrem popisowym dawniey 28 teraz 2gim położona, w Gminie Dębnickiej, Powiecie i Departamencie Krakowskim leżąca, to iest dwie trzecie części Cegielni Bellicowska zwaney, w której posesysyi iest izba z komnatą, komora z lochem na dole, na pierwszym piętrze izba narozna okna trzy w podworze mająca, słuzebność to iest sień dolna, wschody, sień na piętrze, wschody na strych i sam strych w połowie. Piec do palenia cegły i wapna, mury parkanowe, i wydzielone części podworza i ogrodu, tudzież Rudera, altanki i piwnicy, część podworza sążni kwadratowych 339 w sobie mająca, podobnaż część ogrodu za domem murewanym leżąca.

Gronta orne sążni kwadratowych 5156 wynoszące, taki sążni kwadratowych 1530 zamykające; jezioro w doch przeziatach sążni kwadratowych 1767 mające, na gruncie czynszowym stosą, do JPanu Józefa Bellicy we wsi Dębniakach pod Nrem dawniey 28 teraz 2gim mieszkającego prawem dziedzicznym należy. Posesysya ta sprzedana zostanie na rzecz Ur. Ignácego i Justyny Lubońskich małżonkow mieszkanie obrane mających w Krakowie na Szpitalney ulicy pod Nr. 575, za których kroki tey sprzedarzy W. Piotr Wiktorowicz, Patrou przy Trybunale Cywilnym I. Instancyi Departamentu Krakowskiego, w Krakowie przy ulicy Szpitalney pod Nr. 575 mieszkający, czynić będzie. Akt czyli protokół przyaresztowania teyże possessyi dziedzicney przez Ur. Jana Nepom: Frankiego, Burgrabiego Trybunału, dnia 20 Lipca roku 1811 sporządzony wskutku wyroku w bywszym magistracie Podgorskim dnia 14 Grudnia 1805 roku, między Ur. Ignacym i Justyną Lubońskimi małżonkami powodami, a JPanem Jozefem Bellicą pozwanym zapadłego nastąpił, kopie protokołu przyaresztowania zostały Ur. Sobestyanowi Kawskiemu, Pisarzowi Sadu Pokoju, Powiatu i miasta Krakowa wydziału 2go dnia 26 Lipca 1811 roku, tudzież Janowi Bochyńskiemu Woytowi wsi Dębniak dnia 23 Lipca 1811 r. oddane, a w Xięgi akt hypotecznych Departamentu Krakowskiego w dniu 26 Lipca 1811 r. tudzież w kancelaryi Trybunału Krakowskiego, dnia 4 Sierpnia 1811 r. w pisane. Przygotowawcze przysądzenie tey posesysyi odbędzie się dnia 7 Października 1811 r. o godzinie dziesiątey ranney na audyencyi Trybunału I. Instancyi Departamentu Krakowskiego w ulicy Grockiey pod Nrem 106. Wartość tey posesysyi stosownie do detaxacyi w dniu 22 Czerwca 1809 r. zrobioney, położona iest złr. 2911 kr. 30, która to summa bankocetlowa zewalutowana stosownie do ow czasowego kursu bankocetli Wiedeńskich na dobrą grubą srebrną monetę wynosi kwotę 4549 zł. pol. gr. 3 i takowa się za szacunek ułanawia. W Krakowie d. 7 Sierpnia 1811 roku.

Strzelecki, Podpisarz.